

94

ואז נסענו לירושלים לקורס מזרח בשפה העיברת.

לאחר חודש נסענו לברור חיל. בו ביום הגרעין החמישי התחיל לאבד מצ'בינו. עליו היה להתמזג

עם הנוף האנושי החדש.

לא כל החברים שהיו איתנו בתחילת הדרך היגעו לארץ-כמה מהם נשרו בדרך-לעומתם הצטרפו לגרעין

משפחות שלמות-הורים-אחים-דודים.

גם בארץ היו כמה חברים שנשרו וזחזחו לברזיל. כל אחד חיפש את דרכו.

ברגע הזה - מרקס-אנגלס- הויכוחים הגדולים שליוו אותנו בכל הדרך -מהתנועה עד הקיבוץ פינה את מקומו

לחיים עצמם

לא עוד סיסמאות השיר

עולם ישן עד היסוד נחרימה

לא כלום אתמול-מחר הכל.

עולם הנעורים - החלומות הנשגבות - התיקוות הגדולות לעולם חדש - בנית איש חדש-

הכל מאחרינו.

אני תוקוה שנמשיך במסורת ונוכל לציין בעוד 5 שנים- 55 שנים לעלית הגרעין החמישי- כולנו יחד.

צבי סייטצ'ק'ץ (פ' 13/78)

Pinduea